

Nieuwsbrief Kroatië voorjaar 2014 (2)

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Beste allemaal,

Hier is onze tweede nieuwsbrief vanuit Kroatië. Na een zonnig begin hebben we afgelopen week heel veel regen gehad. Zo veel regen dat er in de stad Vinkovci wateroverlast was en er zoveel water op het land staat dat het soms wel een meer lijkt.

In al de jaren dat we hier komen hebben we nog nooit zoveel regen gezien en zoveel water op het land. Dit is voor de boeren niet goed en ook baka zei al dat er veel schade was aan de gewassen door de regen en de wind.

Vandaag (dinsdag) zijn we met baka een dagje uit. Ze mag dan zeggen waar ze naar toe wil. Vaak is dat een bezoekje aan diverse begraafplaatsen in verschillende dorpen en steden. Vier staan er vandaag op het programma, de laatste is bij opa, haar man.

Ook staat er een bezoekje aan de markt op het programma, we gaan naar de apotheek en we moeten naar de wolwinkel. Baka gaat bijna nooit weg uit Ilaca en als ze gaat dan doen we het dus goed.

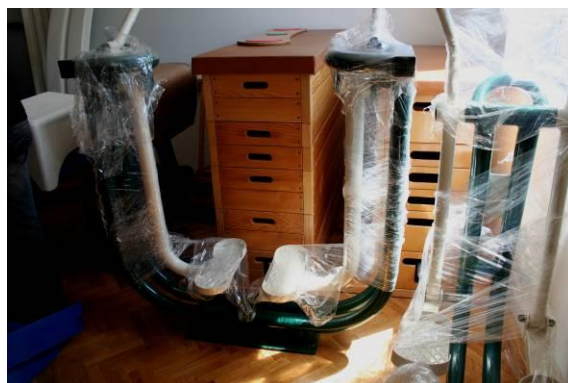
Ook bezoeken we haar broer die in een huis voor oude mensen woont in Vukovar. Haar broer zit in een rolstoel en krijgt weinig bezoek, geen vrouw of kinderen dus is afhankelijk van zijn zus.

Een andere zus woont in Berlijn en via skype hebben we geprobeerd om daarmee contact te krijgen maar helaas ze moest werken. Toen hebben we een nichtje gebeld die hij ook al lang niet gezien had en dat lukte. Hij moest er van huilen. De moderne techniek staat voor niets tegenwoordig en daar mogen we dan ook wel blij om zijn.

Afgelopen week hebben we ook een bezoek gebracht aan de school van vorig jaar. Daar wordt binnenkort een speeltuin geplaatst waarvoor de stichting via een sponsor een aantal speel/trimtoestellen heeft kunnen aanschaffen. Binnenkort wordt alles bouwrijp gemaakt en worden de toestellen geplaatst.

Tijdens een kopje koffie in de lerarenkamer zagen we in een kast een aantal potjes marmelade staan met een prijskaartje er naast.

Op onze vraag wat ze hiermee deden was het antwoord dat ze allerlei dingen verkochten aan leerkrachten maar ook aan de kinderen om op deze manier papier voor de school te kopen.

Vanuit de overheid krijgt men wel een bijdrage voor papier, maar dat is vaak niet genoeg en iedereen weet dat er veel papier omgaat in de school.

Uiteraard hebben wij onze bijdrage gedaan door iedereen twee potjes te kopen. Eerst wilde de directrice ze ons geven maar we vertelden dat ze dan geen goede manager was. Als er mensen zijn die iets willen kopen voor het goede doel dan moet je dat met twee handen beetpakken en er gebruik van maken. Ze leerde snel want voor we het wisten hadden we ook een aantal kleine gipsprickers gekocht maar we weten dat het voor iets goeds wordt gebruikt.

Met de school hebben we afgesproken dat we zullen kijken of we ergens goedkoop papier op de kop kunnen tikken dat we tijdens het kamp met de bus mee kunnen geven.

Ook de tulpen in de diverse schooltuinen hebben weer schitterend gebloeid. Helaas konden we er geen foto van maken omdat ze net uitgebloeid waren toen we kwamen. Ton had nog veel goede tips om de bollen weer goed te houden tot volgend jaar.

In het weekend hebben we een gesprek gehad met de moeder van Ivan. Een jongetje van 7 jaar met het syndroom van Down.

Wat een trieste toestand is dat in die familie.

Vader heeft hartproblemen, moeder die al het werk doet heeft problemen met haar knie en dan zijn er nog 6 kinderen (waaronder een drieling) thuis waarvan de jongste dus het syndroom van Down heeft. Naast dit probleem heeft het jongetje een gluten intolerantie, hartproblemen, astma en hij is ook nog niet zindelijk. Moeder maakt met hem minstens 2 keer per maand de reis naar Zagreb naar het ziekenhuis, een reis van ongeveer 600 km. heen en weer per trein.

Even een klein optelsommetje:

Naast de vergoeding voor luiers moet ze zelf ook nog betalen voor de luiers ca. 300 euro per half jaar.

Ook de medicijnen worden voor de helft vergoed en hij slikt heel wat medicijnen.

Dit komt neer op een eigen bijdrage van 250 euro voor de medicijnen.

Dan de reis heen en weer naar Zagreb die geheel zelf betaald moet worden ca. 100 euro per keer voor twee personen en dat minimaal 2x komt neer op 200 euro per maand.

Dan de extra kosten voor het gluten eten waar neer komt op ca. 50 euro per maand extra.

Opgeteld bij elkaar komen we dan op 2100 euro per half jaar dus ongeveer 300 euro per maand.

Als je weet dat een gemiddeld inkomen op 500 euro ligt dan snapt iedereen dat dit een groot probleem gaat geven.

Onze bingo-ers hebben in grote getalen een inzameling gehouden voor glutenvrij eten en ook een aantal luiers. Toen we dit afgelopen zaterdag brachten was moeder heel erg blij.

Ook hadden we wat joggingbroeken, ondergoed, T-shirts en een spijkerbroek meegenomen waar moeder heel erg blij mee was.

We hebben ook wat geld ingezameld en hebben we een sponsor gevonden om een deel van de reiskosten te vergoeden. Dus voorlopig gaan we dit gezin een beetje ondersteunen want ook dit kind heeft hulp nodig en we proberen dit te doen.

A.s. donderdag gaan we met een van de meisjes de luiers kopen en ook een paar nieuwe schoenen voor Ivan dus we proberen ze op deze manier toch nog een beetje te ondersteunen.

Vandaag hebben we ook nog een paar kinderen gezien van voorgaande jaren en ook dat was weer erg gezellig. Het is altijd leuk om kinderen te spreken van voorgaande jaren.

Dit was het weer voor nu.

De komende dagen hebben we nog een aantal bezoeken voor de boeg en zullen we ook nog een gesprek met de kinderen hebben die dit jaar komen.

Hieronder ziet u het aanzicht van de stad Vukovar gezien vanaf een kromming in de Donau.

Recht voor u uit ziet u de watertoren die symbool is geworden van de oorlog in Kroatië.

Wij bedanken u weer hartelijk voor al uw steun en bijdrages die wij nog steeds heel hart kunnen gebruiken.

We hopen nog een nieuwsbrief te sturen voordat we terug gaan naar Nederland.

Met vriendelijke groet

Ton, Petra en Tineke

